

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО УГАРСКУ, БОСНУ
и ХЕРЦЕГОВИНУ на годину 6
ф. на по године 3 ф. на четврт
године 1 ф. 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се поштанском
упућницом непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цетиње,
или отправницима новина ва
коју драго пошту; а коме је на-
ручије, може се претплатити
код г. *Нера Рамадановића*, књаж
при. агента у Котору. Допиши се
ниљу уредништву. Рукони и с
не враћају.За огласе илаћа се, по простора
који заузму на петита 1, новчићу
од реда на први пут, а за сваки
даљи пут по 5 новчића. За огласе
веће и на дуже вријеме попу-
шта се.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 1 септамбра.

Најзнаменитији дан из њемачко-француског рата — предају Седана — Њемачка је већ прославила у реду прослава, што је отпочела од дана објаве онога рата великога. Том приликом Цар Вилхелм је држао бесједу, којом се занимају сви јевропски листови. Бесједа се не тиче међународних прилика, него унутрашњих. Цар Вилхелм је назвао социјалисте издајцима отаџбине, и позвао је народ њемачки, да даде отпора томе опасном елементу, и изјавио је, ако то народ не учини, да ће он позвати војску у борбу против издајника државних.

У тој се бесједи најбоље угледа унутрашњи положај Њемачке, а тај положај петроградско „Н Времја“ на дан седанске прославе, дакле прије цареве бесједе, овако је нацртао у свом уводном чланку: „Седанска капитулација и пад другог француског царства учинили су утисак факта, који осигурава Њемачкој првенствујућу улогу у цијелој Јевропи, не само усљед сјајних побједа њемачког оружја и јединице њемачког народа, него и усљед пораза Француске, који је изгледао за неко вријеме без повратка и без лијека. Скоро општи поглед пророковао је Њемачкој, Француској и опште Јевропи политичку будућност, која ни издалека не одговара стању, у ком их је затекла двајесетогодишњица седанска. Истина, Њемачка је постигла огромну војну силу и заузимље једно од првих мјеста у збору јевропских велесила, али јој није у дио пала улога свевласног судије јевропских судаба, као што су јој прорицали њезипи приврженици. Мјесто војне и политичке хегемоније Хохенцолерске царевине, ту је тројни савез, чији политички значај стаља у равнотежу пријатељско приближење Русије и Француске, која је била у стању да се потпуно опорави од седанског пораза и опет да заузме свој пређашњи положај велике јевропске државе. Војена сила њемачка престала је бити пријетњом за јевропски мир, не само за то што је тројни савез изазвао француско-руско зближење, него и за то, што су у самој Њемачкој, послје смрти Вилхелма I и оставке књаза Бисмарка, унутрашњи послови узели преокрет, који знатно умањује плодове војених успјеха 1870—71 година. Многе ствари нас нагоне мислити, да данашњи њемачки Цар, умудрен искуством седмогодишњег царевања, искрено жели да се уздржи мир не само из наравствених побуда, него и за то што наводи унутрашњи положај своје царевине ни издалека такав, да би се могао упустити у ратна подухећа с пунијем увјерењем, да ће успјети. Није без узрока Вилхелм II у последње доба у својим бесједама војсци све чешће и чешће напомињао њезину дужност, да се бори не само са спољнијем него и са унутрашњим непријатељима. Двадесетогодишњица побједа г. 1870—71 затекла је Њемачку у таквом парламентарном положају, у каквом се још није надила Хохенцолерска царевина. Влада нема већине у царевинском парламенту и није могла добити од парламента новац за одавно намишљене реформе. Сврх тога Рајхстаг је одбио предлог закона, који је имао дати влади довољно снаге за

борбу противу револуционарних елемената. Уплив социјализма све то већи постаје, аграрна партија громко се тужи, што се довољно не бране њени интереси. Све ово скупа даје слику положаја, каква није могла доћи на ум ни једном њемачком патриоти на зад четврт вијека.“

Цар Вилхелм је у истој бесједи мимогред споменуо са похвалом јунаштво француске војске, што „Н Времја“ бљежи са признањем; али петроградске „Новости“ с разлог веле: „Приправљати демонстративну војну свечаност, протезати је цијеле године, свечаност, у којој свака подробност вријећа суусједну велику државу и боли самоубијење њеног народа, значи старати се не о миру него о распаљивању страсти. Што ће постићи овим прославама њемачка политика? Само то, што ће се мисао француска о освети обновити неодрживом силом. Знаци тога обновења већ се оцајају у француској преси. Много наметније и политичније шћаше учинити Њемачка, да је прославила свој јубилеј тишије, без сваке демонстративности. Обзир никада није на штету. У међународнијем односима пак обзир је обавезан.“

Међу тимем, док генерал Драгомиров са рускијем официрима долази на велике војничке маневре у Француску, а аустро угарски Цар у Њемачку, њемачки канцелар кнез Хохенлое долази у Петроград. Јели могуће, да се Њемачка још узда, да ће се знати наћи између Француске и Русије?

Односно јапонског питања, парижки „Норд“ саопштава: „Познато је, да је руска влада недавно управила ноту Јапону поводом спорости, којом испуњава своју обвезу односно евакуације полуострва Лиаотонга. Ми смо у стању саопштити, да је руска пота учинила утисак, који је имала учинити. Јапонска влада дала је знати у Петрограду, да је она одлучно рјешила да испуни своје обвезе, и да ће јапонска војска у врло скором времену оставити Лиаотонски полуострв.“

Исти лист, поводом јерменског питања, саопштава даље: „Од неког доба распуштају се разни гласови поводом јерменског питања о намјерама руске владе односно овог питања. У тежњи, да све преувеличавају, инострани листови иду тако далеко, да најпослије тврде, да Русија није далеко од тога, да се лати енергичнијег дјеловања према отоманској влади. Сви су ти гласови више него преувеличани. Ми знамо поуздано, да руска влада не помишља ни у јерменском питању мијењати своје пријатељске односе с Портом, и не мисли одрицати се оне умјерености помірљиве политике, које се она и до сада држала.“

Мајпослије „Норд“ доноси ово саопштење: „Овијех дана су енглески листови јавили, да је енглеско-руски комисија за ограничење памиреког земљишта већ отпочела радове. Ова је вијест прије времена, јер ти радови нијесу још отпочели. Факт је само, да се руски и енглески комисиари налазе на лицу мјеста, али ће још прилично времена протећи, прије него рад отпочну. Комисиари чекају афганске делегате. Осим тога треба прије извршити неке претходне радње и проучити читаво земљиште.“ Ова је мјешовита комисија плод постигнутог енглеско-руског споразума односно Памира још прошле

зиме, за вријеме Розбернјеве владе. Енглески су листови онда усљед овог споразума већ градили куле по ваздуху; али су им руски листови одговорили, да треба причекати, што ће ова комисија учинити.

БРАТСКИ ОДЗИВИ.

Новосадски Браник доноси следећи уводни чланак:

Телеграфска жица јавља из Црне Горе, да су Црногорци и њихов Књаз, добили редак дар од руског Цара: 30.000 пушака, 15 милијона патрона, даље велику количину барута и динамита, добили су потпуно ратни прибор. Кад хоћемо да некоме учинимо поклон, онда се трудимо, да поклон буде такав, да дотичноме радост начинимо, да га не задовољимо само с неком нажњом, него и да сам поклон добро дође ономе, кога даривамо. Цар на Неву зна храбре Црногорце, горске јунаке, и кад је већ хтио, да их се сјети, он им љепши поклон није могао учинити. Оружје и дебану милује сваки Црногорац; оружје је Црногорцу најмилији друг, који га никад изневјерно није.

Овај ратни прибор, који су добили Црногорци, знатно ће повисити ратну спрему Црне Горе. Треба знати, да Црна Гора и ако је мала држава, она је сразмјерно врло добро спремна и наоружана. С овим, што сад добија, Црна Гора је управо довршила своју спрему и узвишење своју способност за спољну акцију.

Нема сумње, да је овај догађај од великог политичког значаја. Руски Цар не заборавља своје Црногорце. Садашњи руски владар је млад човек и још неискусан у државним пословима, али као добар син чува традицију свог оца, а од свог родитеља наследио је и љубав према Црној Гори. Цар Никола II. незаборавља, да је Књаз Никола Црногорски његовом оцу био „једини пријатељ.“ Искрено пријатељство увјек се пази и поштује. С тим осјећајима који су у свијету на ријетко посјани, могу и мали, да користе великим. Свеза између Црне Горе и Русије остаје стара, само се још јаче учврстила.

Оружање Црне Горе помоћу Русије поред свега тога нема за сад такву важност, да се може тумачити као да је мир у опасности. Бечки листови питају: шта то значи, што Русија баш сад поклања Црној Гори оружје? Ако је већ хтјела да јој какав поклон учини, одкуд баш оружје да поклања? Ми мислимо, да оно „баш сад“ нема никакве вредности. Ма кад да је Русија Црној Гори поклонила пушке и барута, увјек би се питало зашто „баш сад“ јер би руски противници хтјели, да прокуве, да ли се иза тог догађаја не скрива каква озбиљна намјера, која би по јевропски мир могла бити опасна. Увјек је било људи, који би хтјели чути како трава расте.

Сви знаци показују, да Русија има вољу, да одржи мир. Не треба да се илаше бечки листови, ако Русија и оружја Црну Гору. Ми видимо, да се све јевропске државе оружају; волесиле се утркују, која ће бити спремнаји. Ратни буџети тако расту у вис, да су постали опасни привредној снази држава. У таким околностима и мање државе имају свету дужност, да се брину за себе, да не сједу скривених руку, на да их догађаји изненаде. Особито ово важи за оне државе, које траже да се у ком јевропском питању и њихова ријеч чује. Нарочито ово важи за Црну Гору, која је била увјек чувар косовског аманета и која не може бити равнодушна према судбини српских земаља у Турској. Црна Гора хоће да је за сваки случај спремна, а Русија јој у том послу помаже — то значи ово најновије оружање Црне Горе. Но по том оружању, може јевропски мир још дуго живити. Црна Гора га зацјело порушити не ће. Она не зна, што се скрива у крилу будућности, те не смије пустити, да је будући догађаји изненаде. — То је све.

Бечки листови и то кажу, како Аустро-Угарска по берлинском уговору има да врши надзор над јадранским морем, те би по томе могла задржати оружје Црне Горе, али — додају великодушно бечки листови — она неће то учинити. Истина је, да је берлински уговор опасао Црну Гору с аустројским жандармима, али то не зна-

чи, да би Аустрија могла задржати оружје Црне Горе. Она то не би учинила већ из обзира према Русији, то знамо, али она не би на то ни права имала. Аустрија би то могла онда учинити, кад би Црна Гора хтјела да то оружје употреби против ње или кад би порушила међународне одношаје. Али оружјати се у миру, то је данас тако невинна и обична ствар, да то све државе слободно и без зазора врше. Спремање оружја, то је остала једна грана индустрије, која се доста слободно трера. Круп у Њемачкој има много фабрика и више хиљада раденика, који фабрицирају топове. Скоро све јевропске државе и више азијатских држава набављају од Крупа из Њемачке топове, и то њемачки листови једва да с једном биљешком спомену. Њемачка влада пушта, да се ти топови носе у све државе, и не пада јој на намет да смета. Још јој је мило, да један њен државин грађанин прикупља милијоне из цијела свијета. Како би дакле могло зазорно бити, ако се Црна Гора оружја и шта би се ту имало приговарати с гледишта међународног права? А како се то не може замјерити по међународном праву, не вреди ништа, и Аустрија не би имала повода, да се мишља, јер је Црна Гора независна држава. Указивати на берлински уговор сасвим је безпредметно, управо — смиешно.

Црна Гора ће сасвим задовољно и радосно примити оружје и смјестиће га у своје магацине, да чекају своје вријеме. По ово оружање Црне Горе има с још једне стране важности, која се не смије превидити. Од неког времена пише се, како је Русија напустила Црну Гору, како Књаз Никола није више на руском дворцу онако добро примљен, као што је некад био. Та вијест разносила се по непријатељским листовима, а растуривали су је и неки црногорски бјегунци. Скупочијени поклон руског Цара најбоље и најјасније побја и сузбија ове клевете. Кога не волимо, ономе не дајемо поклоне. Сад се види, да Књаз Никола остаје љубимац руског Цара и да се у Петрограду цијени и уважава црногорско име.

Старе везе између Цетиња и Петрограда непрекидају се, само могу постати још јаче, још чвршће.

* * *

Новосадска Застава доноси следећи уводни чланак:

Државни, да је сваком Србину још врло добро очувана у памети успомена, на оне значајне ријечи покојног руског цара Александра III., што их је приликом једне здравнице, изговорно црногорском Књазу Николи. Те ријечи произвеле су тада толику буру међу чинутско-њемачком штампом, да су обезглављени и збуњени сигнали и дрвље и камење, не само на Русију и Црну Гору, него и на цио остали српски народ.

А и како не би, кад силни руски самодржац, јавно и без икаквог затезања отворено признаје, да му је једини прави и искрени пријатељ, православни српски владар Црне Горе! Страшнијих ријечи и горег пораза није могло ни бити за спокљативне Чивуте и остале непријатеље Словенства, који би тек онда најеретнији били, кад би на развалинама словенских народа подигли своје господство.

Ми Срби с правом смо се поносили с гим тако високом одликовањем — одликовањем, које је долазило од најсилнијег цара на свијету, које се ријетко у историји памти. Осјећали су то добро наши вјековни непријатељи, па су за то употребили сва могућа средства, да ту искрену љубав и наклоност силног руског цара према црногорском Књазу и тамошњем српском братском нам народу помуте и покваре.

Но вјечна правда, која увијек побјеђује и овдје је побједила, истина је изашла на видјело и сад судећи по многим знацима, ми радосно можемо забележити, да се руско-црногорско пријатељство опет враћа у онај еретан и пуно братске искренности колосек, који ће сваког Србина искрено развеселити и у љепшу га будућност Српства утврдити и увјерити.

Још прије недјељу дана, ми смо били у тој сретној околности, да смо могли са особитим задовољством констатирати, један радостан знак, на приближењу Русије

унца злата према 1,478.473 у прошлој години, а млада златна поља у Западној Аустралији дала су 454,545 према 213.017 према прошлој години. Једна унца злата према чистоћи, стајала је 3 ф. штер. и 10 шил. до 4 фун. штер. У западној Аустралији предаће се саобраћају жељезница до, како изгледа, врло богатих Кулгард кварц-златних поља, источно од главног града Перта. Како су сад откљоњене велике тешкоће у транспортовању мина, хране и других потреба преко ненасељених и безводних пустиња, то предстоји знатно повишење продукција злата у Кулгарди-у. Миллионер Мг. Г. Милар намје рава по отварању пруге, да стигну што у себи злата има транспортује на западну обалу, и да ту, гдје има радне снаге и гдје су средства за живот јефтинија, пречињава. То исто може да се каже и за златна поља на ушћу ријеке Мирхасо-нове у Западној Аустралији. И овдје су исте тешкоће и овдје се ради жељезница, тако звана Midlard Railway, од Перта до златних поља. Западна Аустралија до 1868 г. била је колонија за депортацију осуђеника и водила је мучан живот. Одржићем садањих богатих златних позитија колонија је знатно коракнула, те сад броји на 83.000 душа т. ј. становништво се удвојило. По досадашњем површном испитивању изгледа, да је цијела ова огромна земља (2,257 530 км²) више или мање импрегнирана златом. Зна се, да се терен, који у себи има злата, пружа 2000 км. са југа на сјевер, али ширина му је још непозната. Ту скоро је опет пронађено необично златом богато кварцовито поље, које лежи 175 км. источно од Кулгарди-а. То је 22 мет. висок 230 м. дуг и 6 мет. широк кварцовити стуб, чија је цијела горња површина покривена дебелим слојевима злата необично великог богатства. Вушењем овог стуба, на подни његовој нађено је још богатije слагалиште злата. Златна поља осталих аустралиских колонија држе се већ више година над најнижом продукцијом. 1893 год. дала су златна поља: у Викторији 671.126, Кинсланду 600.327, Ново Селанду 226.811, Новом Јужном Уелсу 179.188, Тасманији 37.687, у Јужној Аустралији 33.820 унци злата. Од окрића злата 1852 г. до краја 1893 г. дала су, према службеној оцијени, сва златна поља седам аустралиских колонија злата у вредности 361,968.185 ф. штер. Од тога пада 65.4 на Викторију, 13,6 на Нови Селанд, 11,1 на Нови Јужни Уелс, 8,5 на Кинсланд, 0,7 на Тасманију, 0,4 на Јужну Аустралију и 0,3 на Западну Аустралију. Док се пређашњих година чисто злато добијало из алумијума (ријечни нанос) сад се већином добија из кварцовитих спрудова.

(Руске земљодјелске селачке задруге.) — „Застава“, у Новом Саду, донијела је овај занимљиви чланчић од свог пријатеља из Русије: Има већ неколико година одак се склапају и удешавају земљодјелске задруге по разним крајевима руске царевине. Има једна врста коју склапају омладине за образоване људе, и оне су познате под именом: „Толстовскија колонија.“ Сад се ево чује, да и сами селаци склапају слободне (не по родбини) земљодјелске задруге, и то у Херсонској губернији у Александрјском округу. Свака задруга, или као што Руси кажу, свака „артель“, састоји се из 5, 6 и 7 фамилија, и то на најмањи рок од пет година. Сва земља, као и своја сопствена, узета је у аренду, те сачињава једну целину и налази се под општим руковањем ползовањем цијеле задруге. Тако исто и све непокретно имање и добро, које спада у газдинство и привреду. Рађа је заједничка и код куће и у пољу, порез и прирез плаћа се заједно, Посједе вршице, дијели се зрно, рана и т. д. следећим начином. Прије свега се оставља на страну зрно за сјеме и за све задружне издатке, приватне, државне, земаљске и општинске. Посједе се оставља једна част рана на случај рђаве године, а сав остали добитак дијели се по броју радника. Таких задруга има већ 60 у том кругу, које су углавном договор и који је законом утврђен. Али само њих 10 отпочели су заједничку радњу, јер ови други немају за сад доста новаца да отпочну. Да се почне рађа, тражи се од сваког задругара од прилике 50 рубаља да има. Милостиве, добровољне дарове и прилоге задруге из начела не примају сиво зајам с интересом 8 на 100 рубаља на годину даје и прима таква задруга. И око Јелисаветграда постоје такође 20 задруга, али и оне немају за сад доста новаца и очекивају приватну помоћ.

(Што раде жене у Сједињеним државама.) „Westminister Gazette“ при ошћује неке занимљиве податке о томе, како су у Сједињеним државама жене у 20 година прошириле своје дјеловање. Било је:

Године: 1870. 1890.
Глумица 692 3049

Градитељица	1	22
Сликарица и учит. глазбе	412	10.810
Књижевница сваке врсте	159	2.725
Свећеница	67	1.235
Зубарица	24	337
Инжинирица и умјетница	—	127
Новинарица	36	888
Одвјетница	5	208
Глазбеница и учит. глазбе	5734	84.518
Државних и град. чувовница	514	3.875
Лијечница	527	4.560
Књиговођа	—	27.777
Помоћница у трговинама	5016	54.048
Стенографница	7	21.185

(Изумићел сахатова.) У Холандији су прије неки дан прославили двјестогодишњицу смрти Криштофа Хујгхеуса, изумићел сахатова. Хујгхеус се родио год. 1629. Отац му је био Константин Хујгхеус, славан пјесник и намјесник хололандски. Криштоф се спремао за правну струку, но послје се страшно одао изучавању математике. Тада је Галилеји открио закон шеталице, па је први употребио у изучавању звијезда. То је и Криштофа Хујгхеуса учинило пажљивим на природу шеталица; у 29. години својега живота написао је дјело „Horologium“, у којем је описао конструкцију сахата са шеталицом, те тим створио сахате. То је био тако важан изум, да је тако задивило цијели свијет, да га је француски краљ Луј XIV. позвао у Париз, па га тамо обасуо највећим одличјима. По већ год. 1681. оставио је Париз и вратио се у своју домовину, па тако учинио још читав низ научних открића неоцјењиве вриједности. Умр'о је г. 1695.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА...“

ПARIЗ, 26 августа. — Лондонски лордмер приспио је, дочекан акламацијама.

ПARIЗ, 27 августа. — Пресједник Фор примио је лордмера, ком захваљујући на позив од стране корпорације ситија изјави, да питање о путу у Инглеску не може за сада бити ријешено између њих двојице.

ШТЕТИН, 27 августа. — Цар са Царском јучер стигао. Сјајна нарада војске, која је дефилирала. При обједу је Цар наппо војсци рекавши, да њезипно држаће при наради свједочи, да ће чинити своју дужност ако буде позвана на обрану части.

БЕЧ, 28 августа. — Цар је синоћ отпотовао у Штетини.

ЛАНГРЕС, 28 августа. — Приспио је Фор и Зурлинден. Фор је присуствовао мановрама у колима са Драгомипровим и Зурлинденом. Пресједник је позвао Драгомирова на доручак.

ШТЕТИН, 29 августа. — Приспио је Цар Франц Јосиф. Дочек је парски био најсрдачнији. Неописанијем одушевљењем мноштво је акламирало цареве.

ПЕТРОГРАД, 30 августа. — Кнез Хохенлое приспио. Дочекао га је њемачки посланик Радолин. На објед код Радолина у част Хохенлоа били су: Лобанов, Шишкин, Лихтенштајн, Лашел, Хусени-паша.

ПЕТРОГРАД, 31 августа. — Лобанов и Хохенлое измијенили су посјете. Цар је примио у Петерхову Хохенлоа у дугој аудјенци. На објед код Лобанова у част Хохенлоа присуствовали су Дурново, Шишкин, и посланици Њемачке, Аустрије, Инглеске и Баварске. Лобанов ће отпотовати у Контрексвиљ на купање и његов пут нема политичког карактера.

ЦАРИГРАД, 31 августа. — Султан је санкционирао главније тачке предлога рефорама за Јерменску, што су поднијеле Инглеска, Француска и Русија.

ПЕТРОГРАД, 1 септембра. — Велики Књаз Паво Александровић отпотовао је у иностранство. Хохенлое отпотовао је у Берлин.

ШТЕТИН, 1 септембра. — Франц Јосиф отпотовао је у Беч, послје срдачног опроштаја са Царем Вилхелмом, који је отпотовао у Свињеминде.

БЕРЛИН, 1 септембра. — Званични „Рајхсманјагер“ пише, да Њемачка видећи приликом мановра раме уз раме цара Вилхелма и Франца Јосифа узимље то као инкорпорацију алеапце и интимнијех одпоса између Аустро угарске и Њемачке, и као гаранцију мира јевропског. „Нордајче“ изражава цару Францу Јосифу велико признање, као чувару мира јевропскога.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Господину Д-ру Митру Радуловићу. Подгорица.

Многе си од разне болести излјечио, а мог оца, попа Филипа Вашим хитрим доласком и вјештим њемарским свесрдним заузимањем, из уста напросне несите смрти — Бог и Ми — живот му повратисте; која га мука задесила у лијеви бубрег 23 овог мјесеца на 2 уре после по ноћи. — За које Вам нијесам у стању чиме другим напатити осим најтоплијом благодарношћу.

Остајем увијек благодарни Ваш
Ф р у т а к, 27 августа 1895.
Јован Пешић, учитељ.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

„ПРИПОВИЈЕТКЕ ИЗ ЦРНОГОРСКОГ ЖИВОТА“.

Предао сам у штампу моју прву књигу штампаних и нештампаних приповједака под горњим насловом:

У овој књизи запасти ће ове приповјетке: „Ко неће чепом он ће враном;“ „Конање блага;“ „Хајдуци;“ „Наметнут прстен;“ „До подне везир од подне резил;“ „Бадња вече;“ (посвећена удовицама црногорским.) „Благо његовој души;“ (посвећена моме рођаку србину католику Милу Јововићу.) и „Јетрве“.

При овоме додаје се у другој половини књиге: „Прије и сад“ или „Седам поћп код ђеда Јова.“ Сувшне при крају биће мали ријечник, у коме ће бити протумачене непознате ријечи већином провинцијализми.

Књига ће изијети 6—7 штампаних табакџа велике осмине. Цијена јој је 50 новчића. Биће готова концем септембра о. г. и тога дана раздати се претплатницима.

Новац треба слати: Књ. Цр. Државној Штампарији на Цетиње. Скупљачи добиће сваку десету на дар.

Молим сва наша поштована уредништва, да би овај позив у својим листовима прештампали, у коме се препоручујем за што већи одзив. Особито се падам и уздам у моју браћу учитеље, да ће се својски заузети око скупљања, како би ми помогли извући се из штампарских трошкова; Имена скупљача донијеће се при крају исте књиге.

Цетиње, 10. Августа 1895.

С поштовањем
(2—3) Лука Јововић учитељ.

17. овога мјесеца уграби нам ненадна смрт

Митра Тијодорова Пешића

братанића чувеног Мирчете Алексина, друга Вида Бошковића, који са својом јувачком четом тог са града Служа заробише

у којој је чети био и Митар; а свуђ са покојним му стрцем попом Максимом четовао и војевао, вазда у првим редовима.

Поконнику се довати мука бубрега на по ноћи, па после јаког мучења довати му се и срца, те тако после 2. уре мучења испусти своју племениту душу у својој 75-ој години свога живота, у којем не изгледаше, да има ни 50.

Митар је био ваљани и смиљени друг и брат, који је у цијелом његовом вијеку са сваки у љубави живио, за које свједочи долазак многобројних покајница из свију дотичних села.

Мој добри оче, лака ти црна земља.
Ф р у т а к, 26 августа 1895.

Ожалошћени син:
Михаил Пешић, са осталом родбином.

ОБЈАВА.

Министарство Финанције даваће со на лицитацију 1-вога Септембра 1895.

Контрат ће се дати ономе који се за најнижу цијену обвеже набављати из иностранства морске соли, добре врсте, прегодишњене, — по мостри која се налази у канцеларији Министарства Финанције, — и предавати је на децимал у државне магацине: на Плавницу, Ријеку и Вир.

Контрат ће се учињети за осам милиона килограма, — (да се предају у течају времена које ће означит при лицитацији канцеларија Министарства Финанције), — у четири године од прилике.

Министарство тражиће од подузимача 1000 наполеона кауције у готовом новцу.

Они који би жељели лиценитират, морају се на горе-означени дан пријавити у канцеларију Министарства Финанције, ће ће се држати лиценитација, — од 3 до 5 сати по подне; — донијет са собом кауцију и положит је у Министарство најдаље 1-вога Септембра 1895 до подна, иначе неће имати право лиценитират.

Цетиње, 1. Јуна 1895.

Број 421.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНЦИЈЕ.

ПОТПИСАТИ ПРЕПОРУЧУЈЕМО муштеријама наше складиште разне дрвенарије, као: штица од разне врсте и дебљине и све друге дрвенарије изузимајући греде. Може се добити на фабрику „Видрован“, у Никшићу у магазину, и у Подгорици код Петра Челановића. Цијене су најумјереније.

Никшић, 10 августа 1895.

(4—6) Браћа Чопићи с друштом.

ОГЛАС.

ПОШТАНСКЕ МАРКЕ Црне Горе, Турске и свијех другијех земаља, од године 1850—1895; као и стара писма, новци и друге старине, купују се по највишу цијену.

У замјену дајем такођер драгуље, новости, свилу и друге ствари из Лондона. Понуде или избор пошњака отпремају се са обратном поштом.

А. Weisz.

Трговина поштанскијех марака у велико и у мало.

16, Regent Street, London W.

1) Основана 1880.